

Sygn. akt IV CNP 24/12

POSTANOWIENIE

Dnia 21 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie ze skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego
z dnia 31 marca 2010 r.,
w sprawie z powództwa J. C.
przeciwko J. K. – K.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 sierpnia 2012 r.,

**odrzuca skargę i zasądza od pozwanego na rzecz powoda
kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście) tytułem kosztów
postępowania związanych z wniesieniem skargi o stwierdzenie
niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.**

UZASADNIENIE

Pozwany J. K.-K. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 31 marca 2010 r., oddalającego jego apelację od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 17 listopada 2009 r., którym uwzględnione zostało powództwo, oparte na podstawie art. 231 § 1 k.c., przez zobowiązanie pozwanego do przeniesienia na rzecz powoda J. C. własności nieruchomości położonej w K. obręb P., oznaczonej jako działka nr 54/6 o powierzchni 0,0389 ha na mapie bieglego L. B. przyjętej do zasobu geodezyjnego Starostwa Powiatowego w K. w dniu 4 września 2009 r., zaewidencjonowanej pod nr 011.13-2/2009 – w zamian za zobowiązanie się powoda do zapłaty na rzecz pozwanego kwoty 14750 zł oraz zasądzone od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10441,73 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Skarga oparta została na obu podstawach wymienionych w art. 424⁴ k.p.c., a kwestionowany wyrok skarżący uznaje za niezgodny z art. 231 § 1 k.c. i art. 5 k.c. oraz art. 378 § 1 i art. 321 § 1 k.p.c. Utrzymuje, że w następstwie tej niezgodności poniósł szkodę związaną głównie z dokonanym podziałem jego nieruchomości na dwie działki, skutkiem czego jego działka utraciła atrakcyjność, ponieważ jest pozbawiona dostępu do drogi publicznej. Został również narażony na konieczność ustanowienia służebności drogi koniecznej, co będzie połączone z kosztami, a nadto powód domaga się ustanowienia drogi koniecznej dla zapewnienia dojazdu do swoich nieruchomości. Pozwany czuje się zagrożony działaniami powoda, dążącego do poszerzenia swoich uprawnień jego kosztem, w ramach których w dniu 17 sierpnia 2011 r. uniemożliwił mu wykonanie ogrodzenia swojej nieruchomości. Ponadto podał, że na uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody wskazują akta sprawy Sądu Rejonowego w K. I NS 420/11 o ustanowienie drogi koniecznej, akta sprawy tego Sądu IC124/12 z jego powództwa przeciwko J. C. o odszkodowanie oraz zeznania świadków B. K.-K. i H. K., potwierdzającego fakty czynienia przez powoda przeszkód w korzystaniu przez pozwanego ze stanowiących jego własność nieruchomości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W przepisie art. 424⁵ § 1 k.p.c. przewidziane zostały wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, które dla skutecznego wniesienia tego środka muszą być kumulatywnie spełnione. Każdy z tych elementów jest samodzielny, a brak któregokolwiek z nich stanowi niezależną podstawę odrzucenia skargi, stosownie do art. 424⁸ § 1 k.p.c. Do tych koniecznych elementów należy również, objęte art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy. Fakt wyrządzenia szkody wydaniem prawomocnego orzeczenia, którego skarga dotyczy, jest przyczyną tego postępowania, która musi być wyjaśniona już na samym początku. Jedynie w wypadku zaistnienia szkody możliwe byłoby rozważanie pozostałych przesłanek odpowiedzialności Skarbu Państwa, przewidzianych w art. 417¹ § 2 k.c. Spełnienie tego wymagania polega na przedstawieniu przez skarżącego przekonującego wyводу, że szkoda wystąpiła, wskazaniu jej rodzaju, rozmiaru, czasu powstania oraz związku przyczynowego z wydaniem niezgodnego z prawem orzeczenia. Chodzi zatem o skonkretyzowaną, wymierną i rzeczywistą szkodę majątkową, która wywołała już uszczerbek w majątku skarżącego. Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody zasadza się w wykazaniu jej przedstawianymi dowodami oraz innymi środkami, które nie spełniają wymagań określonych przepisami o postępowaniu dowodowym (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006/1/6; z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05 niepubl.; z dnia 22 września 2005 r., I CNP 19/05, niepubl.; z dnia 28 czerwca 2011 r., II CNP 16/11, niepubl.; z dnia 28 października 2011 r., III CNP 22/11, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2011 r., II CNP 48/11, niepubl.). Takie wypełnienie przesłanki z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. umożliwia Sądowi Najwyższemu ocenę, czy uprawdopodobnione zostało wyrządzenie szkody, co jest konieczne do wydania orzeczenia stanowiącego prejudykat dla roszczeń odszkodowawczych na podstawie art. 417¹ § 2 k.c.

Skarga pozwanego nie spełnia tych wymagań. Stwierdzenie, że na wyrządzenie szkody wskazują akta wymienionych spraw sądowych nie może stanowić wymaganego uprawdopodobnienia dla potrzeb stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Nie jest bowiem możliwe przeprowadzenie

dowodu z całych akt, a na dokumenty w nich zawarte skarga nie pokazuje. Informacja o tych postępowaniach uprawdopodobnia niemożność rozwiązania przez strony problemów wynikających z sąsiedztwa nieruchomości. Okoliczność utrudniania pozwanemu korzystania z jego nieruchomości, jak i powołana informacja nie wskazują na zaistnienie szkody i jej adekwatnego związku z niezgodnością z prawem zaskarżonego orzeczenia. Uzasadnienie skargi również nie daje podstaw do stwierdzenia wyrządzenia szkody, czasu jej powstania i rozmiaru. Nie stanowi o niej niezadowolenie pozwanego z treści wyroku oraz obawy o eskalację żądań powoda.

Z powyższych względów skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. Orzeczenie o kosztach postępowania związanych ze skargą oparte zostało na zasadzie odpowiedzialności za wynik sprawy, przewidzianej art. 98 § 1 w związku z art.398²¹ i art. 424¹² k.p.c.